

ЖАСОРАТИНГИЗ УНУТИЛМАЙДИ ҲАМИША ЭЪЗОДСИЗ

• Буюк Ғалабанинг 48 йиллиги олдида

Улуғ Ватан уруши фахрийси Жабор ана ҳужжатлар, республика, вилоят, район газеталарида бошланғич мақолалар ва суратлар билан тўлган папкани хонтахта устига қўйди. «Умр бамисоли оқар дарё,— ойлар, йиллар ўтаверар экан. Ойли ҳаётимнинг дегарли ҳаммаси мана шу қорғоларга кўчирилгандай ҳис қиламан, дўстим» дея «уф» тортиб қўйди.

Қорғолар орасидан сарғайиб кетган бир варақ хатни олиб ўқидиму, ўша латини урушининг беором кун, тунларини эсладим.

Мактубдан... «Оҳангларга астойдил бормоқчи эдим. Афсус, бироз бетоблигим сабабли юбилейнингизда қатнашиш яасиб бўлмади. Юртдошларингизга Сизнинг жасурлигингиз, инсоқлигингиз ҳақида гапириб бериш ниятман бор эдим...»

Сизга ҳурмат билан Вера Балчицева. 1973 й. февраль».

Дарҳақиқат Вера Сергеевнанинг ўрни билинб турди. Аммо Жабор Верани шу кунни жузда-жузда эслади. Агар у ўлмаганда...

Бутун унинг хаёлини яна Вера Сергеевна бўлди. Орага жинжитилган чўпди. Жабор ана атрофига термилди, ниманидир излади. Чўпга қўл тикиди, бир кутти «Узбекистон» сипаретасини олиб, гутурт билан ўртага қўйди. Биргалашиб чена бошладик.

Воқеа шундай бўлган эди. 1943 йил феврал ойининг қаҳратон кунлари. Қор белга тегади. Ёш Курск вилоятининг Тим шаҳрига ўрашиб қолган. Жангчиларнинг бўлажак ҳужумга пухта ҳозирлик қўрилиши. Артиллерия тайёргарлиги ниҳосинга етган эди ҳам командир «Олга, Янгитлар!» деган буйруқ берди. Бўлимга жангчилари ҳужумга кўтарилди. Душман қаттиқ қаршилик кўрсатди. Аяинса қўчадаги жанг шиддатли бўлди. Жабор торқуба муяллимшига етганида наридан немис пулемети тариллаб қолди. Кейин... кейин нима бўлганини эслаб олмади. Икки кун ўтди ёғоч уйда ҳужумга кетди. Оғридан ўқиб, суяги синганини билди. Ве-

ранинг «Сабр-тоқат қил, солдат, тегада соғайиб кетасан» деганини эшитди.

— Кейинчалик билсам, қуролдошларим мени Веранинг уйда қолдириб, гитлерчиларни қувиб кетгани экан,— эслади Жабор ана.

Вера Сергеевна ўша оғир кунларда Жаборни тезроқ оёққа тургазиш учун қўлидан келган ҳамма нарсани қилди. Топганини ўзи емай фарзандлари Даша ва Поля билан Жаборга едирди, ювиб-таради.

Ж. Эргашев қишнинг узоқ кечаларида хондонга тўп-ланганларга Узбекистон, унинг ширин-шанар мевалари тўғрисида ҳикоя қилиб берарди. Ваъзан тугилиб ўсган Уртагаччиқ райондаги қишлоғини, пахта далазларини кўрсатарди. Яқин кўрган ашулани айтганда дарағиларга манзур бўларди.

Жабор меҳмондўст шифокор Вера Сергеевнанинг уйда салкам 50 кун туз тотди. Жанг яраси битди.

душманини пистирмада туриб кутиб олдилар ва ўққа тутдилар. Тегиб қўйиб, қўли узоққа чўзилди, ўтизга яқин фриц ер тишлади, қолганлари жуфтани ростлади.

Бу ҳодисадан икки соат чамаси аввал партаванлар шаҳар ичкаридаги икки кўприкни портлатиб, сувга чўктиришган эди. Икки ҳодиса бир бўлиб, душманини қаттиқ ҳаяжонга туширган. Улар чекинишга мажбур бўлдилар. Станцияда бўлган жанг Белополье тақдирини ҳал қилишда муҳим роль ўйнади. Ана шу жангда кўрсатган жасорати учун Ж. Эргашев иккинчи бор «Жасурлиги учун» медали билан мунофотланди.

«Хурматли Жабор Эргашев!»

Миннатдор Украина халқи сизни Белополье шаҳри ва районини фашист босқинчиларидан озод қилишдаги қаҳрамонлигингизга унутмайди. Сизни Белополье гитлерчилар зулмидан озод қилишдаги 40 йиллигини

нинг ҳаммаси мусиқа иштироқчиди. Жабор ақанинг оилавий ансамбли ёқимли қўшиқлари, ранг-баранг рақслари билан томошбиларнинг олқишига сазовор бўлган. Бир уйғур шойраси ёзганидек:

Юртимиз тинч, эл ҳам тинч, шодлик ҳар бир юракда,
Жабор ана тонгу — кеча наво айлар гўнжакда.
Қурол тутган кўлида, дутор, табуур ўйнайди,
Куй наволар дилда булоқ бўлиб қайнайди.
Бу фронтчи — санъаткорни Оҳангларда катта-кичик ҳурматлайди. Қўлини қўнғига қўйиб салом беришди, давраларда тўрга ўтказишди. Уч марта яраланган, тўрт марта жанговар орден нишондори Жабор ана шаҳар уруш ва меҳнат фахрийлари кеңашиси аъзоси сифатида ёшларни тарбиялашда фаол қатнашмоқда.

Авром АЪЗАМОВ, уруш фахрийси, Узбекистонда хизмат кўрсатган маданият ходими.

УЛАР МИННАТДОР

УЛУҒ Ғалаба байрами арафасида Бўқа район уруш ва меҳнат фахрийларининг йиллиги бўлиб ўтди. Унда республика Президенти И. Каримовнинг «Узбекистоннинг ўз истиқлол ва тараққиёт йўли» ва «Узбекистон келажаги буюк далават китобларида баён этилган финр-мулоҳазалар асосида кенгаш ишини яхшилаш, шунингдек, байрамни муносиб нишонлаш ҳусусида гап борди. Бу ҳақда турли тақлифлар ўртага ташланди.

Узбекистон Халқ Демократик партияси Бўқа район Кеңашининг иккинчи котиби О. Ҳамроев юқорда қайд этилган масалалар бўйича маъруза қилди.

Шунингдек, район ижтимоий таъминот бўлими мудири А. Мусаев, Тимирязев номида жамоа ҳўжалиги фахрийлари кеңашининг раиси Т. Шодибеков, «Маданият» маҳалла қўмитаси раиси Р. Шарипов, «Туркистон» жамоа ҳўжалиги фахрийлари кеңашини раиси Э. Расулвалев ҳам сўзга чиқиб Президенти сўбатини маъжублаб шу жумладан уруш ва меҳнат фахрийларига кўрсатаётган эътибори ҳақида гапирди.

— Дарҳақиқат, биз кеча авлод вакиллари,— деди жумладан Бўқа район уруш ва меҳнат фахрийлари кеңашининг раиси О. Нариев.— Президентимизнинг эътибори ва ғамхўрликларидан беҳад мамнунимиз. Хусусан, кунни кеча Ғалаба байрами муносабати билан уруш қатнашчиларини рағбатлантириш ҳақида чиқарган фармони кўнглимизни анча кўтарди. Бундай эътибор ва ҳурматга жавобан уруш ва меҳнат фахрийлари ҳам муқтадил «Узбекистоннинг рўшанига ўз улушларини қўйишга ҳаракат қиладилар.

З. ЖУРАЕВА.

УКРАИНАЛИК ТАИИШИМНИНГ ОДАМГАРЧИЛИГИ

ИВАН Андреевич Аниш-лаётган собиқ Ленин номида ченко ниҳоятда ҳўшқақчақ жамоа ҳўжалигида бўлдим. Икки экан. У билан танишув архивининг мунофотларга доир ҳўжатлар сақланадиган бўлимида содир бўлди. Собиқ 274-Ярвч ўқи дивизиюси таркибидagi 965-ўқи полк командирининг ўринбосари И. А. Аниш-ченко 61-Радомск ўқи корпуси Улуғ Ватан уруши йилларида босиб ўтган жанговар йул ҳақида тақдирот олиб бораётган экан. Улуғ Ватан урушининг иштирокчиси сифатида мени гитлерчи босқинчиларга қарши олиб борилган жангларда ҳам-юртларим кўрсатган наҳрамонлик ва мардлик ҳақидаги ҳўжатлар кўпроқ қизиқтирди. Шунинг учун ҳам Иван Андреевичдан тақдирот олиб бораётган бўлдим. Унинг урушидаги ҳўжатлар чикиб қолса, уларнинг нусхасини менга юбориб туришини илтимос қилдим. Архивда ўтказилган икки ой қалбимда жузда илқ таассурот қолдириди.

6 сентябрь кунин хат олдим. Уни Иван Андреевич ёзган эди.

«...Сенинг илтимосинг ёдимда,— ёзибди у хатда,— архив ҳўжатларини варақлаб ўтирганимда писментлик ҳамиқиллоғинг мард ва жасур жангчи-алоқачи, ялғари «Жасурлиги учун» медали билан мунофотланган Гани Бўтаевнинг «Қизил Юлдуз» ордени билан мунофотланганига тақдирот этилганини тўғрисидаги варақларни асл нусхаси учраб қолди.

Ваъдага мувофиқ шу варақларнинг нусхасини кўчириб, ҳўжат материални сифатида сenga юбораётман.

Гани Бўтаев со-саломат бўлиши керак... У билан учрашганида менинг қардошлиқ саломиمنى тошир ва энг яқин истанларини наҳор эт. Ахир, мен у билан 61-Радомск ўқи корпусида бирга хизмат қилган бўлиб чиқдим».

Гани Бўтаевнинг «Қизил Юлдуз» ордени билан мунофотланганига тақдирот этилганини тўғрисидаги варақларни асл нусхаси учраб қолди.

Варақларнинг нусхасини кўчириб, ҳўжат материални сифатида сenga юбораётман.

Гани Бўтаев со-саломат бўлиши керак... У билан учрашганида менинг қардошлиқ саломиمنى тошир ва энг яқин истанларини наҳор эт. Ахир, мен у билан 61-Радомск ўқи корпусида бирга хизмат қилган бўлиб чиқдим».

Гани Бўтаевнинг «Қизил Юлдуз» ордени билан мунофотланганига тақдирот этилганини тўғрисидаги варақларни асл нусхаси учраб қолди.

Варақларнинг нусхасини кўчириб, ҳўжат материални сифатида сenga юбораётман.

Гани Бўтаев со-саломат бўлиши керак... У билан учрашганида менинг қардошлиқ саломиمنى тошир ва энг яқин истанларини наҳор эт. Ахир, мен у билан 61-Радомск ўқи корпусида бирга хизмат қилган бўлиб чиқдим».

ЎРНИНГИЗ ТЎРДА

Ўн тўнғиз ёшли юрак ўлимни енгди. Яна жанговар сафга қайтди.

Разведкачи Жабор Эргашев хизмат қилган дивизияга Суми вилояти Белополье шаҳрини душмандан озод қилиш вазиаси топирилди. Дивизия командири шаҳарда жойлашган газандалар куч ва техникасини аниқлашни капитан Игнатов бошчилигида сержантлар — Эргашев, Артемко, Спиридонов ва Вагнроларга юқлади. Разведкачилар 3 сентябрдан 4 сентябрга ўтар кечаси шаҳарга киришга муваффақ бўлди. Капитанинг буйруғи билан тўпчанлар маълумотлар рация орқали штабга етказилди, маҳаллий аҳоли билан алоқа ўрнатилди. Эрта тонгда партизанимиз бир гуруҳ немис солдатлари станцияга яқинлашиб келатгани ҳақида хабар берди. Разведкачилар

тантаналарда иштирок этишга тақдир этганимиз.

Шаҳар ичкисига қўмитасида Ж. Эргашевни шаҳарда илқ кутиб олишди. Меҳнат жамоалари, ўқувчилар билан бўлган учрашуларда қатнашди. Шаҳарни озод қилишда ҳалок бўлган кўролдошлари дафн этилган қабристонини зиёрат қилди. Ёлгорлик пойига гул қўйди. Тўртанали йиллишида Жабор ана Эргашевга «Белополье шаҳрининг фахрий фуқароси» дипломи топирилди.

Киев, Житомир, Тернополь, Венгрия, Польша, Чехослования шаҳарларини озод қилишда қатнашди. Ғалабани Прага шаҳрида кутиб олди.

— Урушда янги ҳўнар орттириб, скрипкачи ҳам бўлиб олганман,— дейди сўхбатдошим.— 1944 йил

Карпат ортидаги Сколе шаҳрида немисларнинг скрипкаси ўлжага тушди. Уни дала қопчилигимда олиб юрдим. Керакли тошининг оғири йўқда. Скрипкада ўзбекча, русча куйларни ўрганиб олдим. Шундай қилиб қўшиқ, мусиқа жанговар руҳимиз жанговар ҳамроҳи бўлиб ғалаба кўнғига қўйиб салом беришди, давраларда тўрга ўтказишди. Уч марта яраланган, тўрт марта жанговар орден нишондори Жабор ана шаҳар уруш ва меҳнат фахрийлари кеңашиси аъзоси сифатида ёшларни тарбиялашда фаол қатнашмоқда.

Авром АЪЗАМОВ, уруш фахрийси, Узбекистонда хизмат кўрсатган маданият ходими.

Кечки пайт кўплар қатори жангда кўрсатган алоҳида хизматлари эвазига дивизия командирининг буйруғи билан унга ҳам ташаккур билдирилди. Жангларда ҳаммаси бўлиб тўрт марта қаттиқ ярадор бўлди.

— Ҳар сафар соғайиб, яна жанговар сафга қайтардим,— деб ҳикоя қилди А. Комиллов.— Великие Луки, Торопецк, Смоленск шаҳарлари ва бошқа кўпгина қишлоқлари

МАТОНАТ РАМЗИ

Инсоқият тарихида энг қудуш ва азб кетган, неча миллионлаб бегуноҳ иншоқларнинг ёстиғини кўришнинг иккинчи нисбатда урушда қозонган буюк Ғалабанингизга 48 йил тўлмоқда. Ҳар йили ана шу улуғ кунни — 9 Май байрамининг биз кечаси уруш қатнашчилари ҳам хурсандчилик ҳам қалбларимизда аламлик оғриқ билан нишонлаймиз. Ушандай қонли жангтоҳлардан омон-эсон қайтиб, бутунги дорилломон кунларга етиб келганимиз учун шукроналар айтсак, уруш йилларида навиқрон умрини Ватан учун фидо қилган қуролдошларимизни эслаб, улар хотираси олдинда тизилиб қиламиз. Байрам кунлари кўз олдимиздан Украинани, Белорусияни, Уманларни, Польшани, Чехослованияни, Болгария, Германиядаги жанг майдонларини, жасоратли тилларда қолган мард ўғлонлар қайта-қайта ўтаверадим.

Мен ўзим Орёл-Курск остоналарида жанг қилганман. Фашистларга қарши бирга курашган дўстларим — Ҳамид ва Исроилов тез-тез ёдимга тушадилар. Қавдлай аюбойиб, дилкаш, жасур йигитлар эди улар. Ҳамид душман билан юзма-юз тўқнашувда ўзини мардонга тўтди. Оқолдан биринчи бўлиб кўтарилди, сафдош-

ларини олға ундаган Ҳамиджон немислар ўқидан ерга йиқилди ва «Йигитлар, Ватан учун олга!» деган шу ёлдан келибди. Унинг қонга беланиб ётганини кўрган қуролдошларимиз ва нафрат билан жангга кирдилар ва дўстлари учун аёвсиз ўч олдилар. Улимидан сўнг эса Ҳамиджон жанговар хизматлари учун «Қизил Байроқ» ордени билан тақдирланди. Ана шундай йигит навиқрон ёшида шаҳид келиб, ундан эсдалик бўлиб ордени қолди, холос.

Дарҳақиқат, уруш бу қанчадан-қанча ёш йигит-қизлар умрига зомин бўлмади, дейсиз? Биргина бизнинг Тошкент вилоятинида 35 миңдан ортиқ 19—20 ёшдаги йигитлар халқ учун, Ватан учун жон фидо қилдилар. Улар хотирасини ҳар қанча эъзоз-ласасак, жасоратлари ҳақида достонлар битсак нам.

Ушбу сатрларни ёзишдан мақсад бутунги авлод уруш жангтоҳларидан омон-эсон қайтганлар хурмати-ни жойига қўйсин. Улар кўксиларидаги ҳар битта орденининг ўз тарихи, тақдирини борлигини, уларнинг ҳар бири биз неча бор ўлимга тик боқиб, қўнган қонлар, тинчилган жонлар эвазига олинганлигини унутмасинлар.

Азиз биродарлар! Не-не машаққатлар, тақрирланмас жасоратлар эвазига берилган бу мунофотлар бизнинг кўксимизда қўнган қонларимизнинг қўнғига қўйиб, уларнинг қолган умрларини роҳат-фароғатда ўтказишларини таъминлаган. Ҳар бир оила ўз авлоди тарихини, ота-боболари кўрсатган жасоратларини унутмасин, халқ бўлганлар хотираси, уларнинг орден-медалларини муқаддас деб билин, эеро улар оддий темир-терсак эмас, балки матонат, қаҳрамонликлар далилидир.

А. АЛИМОВ,
120-ўқи дивизиюнинг артиллерия разведкачиси.

«ҲАММА ерда бўлган каби пойтахтимизнинг Собир Раҳимов райондаги Хофиз Кўрхон маҳалласида ҳам Улуғ Ватан уруши фахрийларини эъзозлашда, хурмати унингга қўйишда. Сурада: уруш фахрийлари Тулаған Ғофуров, Маҳкам Каримов ва Ғаффор Назировлар бир пайла чой устида сўхбатда.

Каримов ва Ғаффор Назировлар бир пайла чой устида сўхбатда.

Даврон АХМАД олган сурат.

ЖУМҲУРИЯТ соғлиқни сақлаш тизимига қўпчилик бу одамни астойдил иззат-ҳурмат қилди. Сабоби — у мелия-иктисод соҳасида қарийб 45 йилдан ортиқ ишлаб, катта ҳавий таъмирба ортирган, кўплаб шогирдлар етиштирган.

Умр—оқар суғ, дейишгани бизга эмас. Унинг соғлиқни сақлаш тизимига қўйишгани ҳам 35 йилдан ортиқ вақт ўтпти. У бу давр мобайнида Тошкент вилояти Зағзиота райони марказлаштирилган соғлиқни сақлаш бўлими назорат-тафтиш бўлимида бошлиқ лавозимларида ҳоло ишлаб, эл-юрт ичиде эътибор қозонди. 1977 йилдан бери эса соғлиқни сақлаш вазирлигининг бош бухгалтери. Абдурахмон ака ҳаёлан қиёмчиликларда кенга болелик чеглари, айниқса уруш йиллари даҳшатларини алам билан эслайди.

...1941 йили Тошкент Давлат педагогика институтининг биринчи курсида ўқир экан, ўсатдан уруш бошланиб қолди. У биринчи қатори Ватан ҳимоясига олтанди. Юқу

ДАВРАЛАР ФАЙЗИ

диргоҳининг ўзи каби 500 талабаларни Олмаота шаҳридаги зобитлар тайёрловчи Билим юртига олиб келишди. У ерда бироз фурсат ҳарбий таълим беришди. Уч ойдаги сўнг Москва остоналарида душман билан аёвсиз жанглар олиб бораётган зарбдор Ке-

лини фронт иштироқдаги махсус бўлимининг ўқи азводи командири сифатида жанговар сафга қўшилди. Кечиндек эсда...

«Каратон қиш. Зимаёв кеча. Узоқ-узоддан ўқ овозлари, замбарак саволари қўлоққа қилинади. Саф торган жангчилар шаддам қадамлар билан оёқлари остидаги қорни қириллатиб, олға боришати. Тонг орт пайти вазиат кескинлашди. Осмонда унч юрган душманининг қора калхат-

ди. Биринчи марта жангга кириши тўғрисида булса керак, очини, юраги бироз чўчиди. Узоқдан шердай халла қилиб, ўрмалар келатган душман танларини кўриб дастлаб бироз ақимига тушмоқчи бўлди. Лекин шу онда кўнғига она юрти, ота-она, қариндош-уруғлари, ёру дўстлари кўнғини. Улар гўё унга руҳий мадад беришди. Икки ўртада каттиқ отишма бошланди. Тўпчанлар душман танларига қарата аёвсиз ўч олдиди. Душ-

ман чекинишга мажбур бўлди. Сўнг «Уре!» саволари остида ҳужумга ўтди. Душман танкига яқинлашганда қўлидаги гранатани қаттиқ куч билан иригиди. Шу пайт кўз олдидан снаряд портладию, хушдан кетди. Узига келганида дафт госпиталда ётарди.

Кечки пайт кўплар қатори жангда кўрсатган алоҳида хизматлари эвазига дивизия командирининг буйруғи билан унга ҳам ташаккур билдирилди. Жангларда ҳаммаси бўлиб тўрт марта қаттиқ ярадор бўлди.

— Ҳар сафар соғайиб, яна жанговар сафга қайтардим,— деб ҳикоя қилди А. Комиллов.— Великие Луки, Торопецк, Смоленск шаҳарлари ва бошқа кўпгина қишлоқлари

Еши улғайиб қолганига қарамай, аёвсиз жанг-жадал ва ҳаётда қиёмчилик сабабли доми тетик ва бардам, тиниб-тиниммас, тадбиркор, ўз соҳасининг етув билимдонини, ўқимчи отақон Абдурахмон Комиллов ҳамон жанговар сафда, эл-юрт хизматида. У кундалик сenga юбориб туришга ҳаракат қиламан,— деб ёзибди.

М. А. Анищенко юборган мактублар ва мунофотлар тақдирот этиш варақларини мени Гани Бўтаевнинг излаб топшишга, ҳаёт бўлса у билан учрашганига ундирди. Иван Андреевичнинг илтимосини рўёбга чиқаришим лозим эди.

Орадан 3—4 кун ўтган, Гани Бўтаев истиқомат қи-

Мажид САМАДОВ, Улуғ Ватан уруши фахрийси, Узбекистонда хизмат кўрсатган журналист.

Искандер РАҲМОН, Қуролли Кўчлар фахрийси, соғлиқни сақлаш алоқачиси, истафодаги тиббий хизмат подполковниги.

